

As-Sabr (Tålmodighed)

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ وَلَنْبَلُوتُكُمُ بَشِيءٌ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ﴾

"Og søg hjælp i tålmodighed og As-Salah (bønnen). Allah er sandelig med As-Sabireen (de tålmodige). Og sig ikke om dem, som bliver dræbt for Allahs skyld, "De er døde." Nej, de er levende, men I sanser det ikke. Og Vi vil absolut teste jer med en vis andel af frygt, sult, tab af ejendom, liv og afgrøder, men giv en glædelig nyhed til As-Sabireen; som siger, når de rammes af lidelser; "Sandelig, vi tilhører Allah, og vi vil sandelig vende tilbage til Ham." Disse er dem, hvorover deres Herres Salawaat (Velsignelser) og Rahmah (Barmhjertighed) bliver skænket, og det er disse, som er de vejledte." [Al-Baqarah 2:153-157]

Allah den Almægtige forklarer følgende i disse *Ayaat*:

1. Efter at have lært os, at Allah den Ophøjede sendte budbringere fra iblandt os, som reciterede Allahs tegn for os, rensede os for idoltilbedelse; og efter at have lært os alt hvad der blev pålagt os, af *'Aqidah* punkter og regler, vi skal leve efter, for at vi ihukommer Allah og kalder til Islam. Efter det beordrede Allah den Ophøjede os til at søge hjælp i *Sabr* (tålmodighed og standhaftighed) og bøn.

Formuleringen (*Mantoog*) i disse *Ayaat* har en indikativ mening; at *Da'wah* til Islam og praktiseringen af den islamiske *Shari'ah* er besværlig, og at der forekommer modgang. Så det er pålagt muslimeren at blive ved med at være absolut standhaftig i sit møde med det, der kommer til ham medens han gør det. For han bærer på to ejendele, som Allah den Almægtige har forklaret: *As-Sabr* og Bønnen.

2. Derefter nævnte Allah den Ophøjede typer af lidelser, som rammer folk mens de lever ifølge Islam og bærer *Da'wah* til den. Og Allah nævnte også, hvad der er forberedt til disse *Sabireen* på grund af det; de standhaftige på sandhedens vej; som siger, når de står overfor en prøvelse, *"Inna Lillahi wa Inna ilayhi Raji'oon"* ("Sandelig, vi tilhører Allah, og vi vil sandelig vende tilbage til Ham.") Blandt disse typer af lidelser, som nævnes af Allah, og hvad der er forberedt af gode ting til dem, der fortjener det, er:

a) At blive dræbt på Allahs vej. Dette betyder, at en person bliver dræbt, mens han bekæmper Allahs fjende for at hæve Hans ord højt, gående fremad uden at flygte, standhaftig på kampens arena. Sådant en person lever hos Allah, selvom resten af folk ikke sanser det, fordi han er fraværende; dog er han i live, og lever et rent og godt liv. Profeten ﷺ sagde:

«مَنْ قَاتَلَ لِإِعْلَاءِ كَلِمَةِ اللَّهِ مُقْبِلًا غَيْرَ مُدْبِرٍ فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ»

”Den der kæmper for at hæve Allahs ord højt, gående fremad uden at flygte, er på Allahs vej (dvs. i kamp for Hans skyld).” [An-Nasa’i, Ahmed og Ad-Darimi]

Og:

«أَنَّ أَرْوَاحَ الشُّهَدَاءِ فِي حَوَاصِلِ طَيْرٍ خَضِرٍ، تَسْرُحُ فِي الْجَنَّةِ حَيْثُ شَاءَتْ»

”Martyrernes sjæle er indeni grønne fugle, og de bevæger sig rundt i Paradiset, hvor end de vil.” [Muslim, At-Tirmidhi, Ahmed, Ad-Darimi og Ibn Majah]

b) At man rammes af en andel af frygt, sult og nedgang i ejendom, selvet og afgrøder. Det er forskellige typer af lidelser; altså hvis en af dem rammer en Troende, så er dette en prøvelse: Frygt, mangel på sikkerhed, fattigdom, sult, nedgang i ejendom ved at miste den, nedgang i dem selv under sygdom eller ved at dø, eller nedgang i frugter på grund af plantesygdomme.

Allah nævnte (بِشَيْءٍ) ”med en vis andel”, dvs. uanset hvordan denne lidelse var, stor eller lille, er det en prøvelse, og *Sabr* (tålmodighed og standhaftighed) i den indeholder en stor belønning.

«وَقَدْ اسْتَرْجَعَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ عِنْدَ انْطِفَاءِ الْمَصْبَاحِ، فَقِيلَ لَهُ فِي ذَلِكَ، فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: كُلُّ مَا يُؤْذِي الْمُؤْمِنَ فَهُوَ مُصِيبَةٌ، وَلَهُ أَجْرٌ»

”Profeten ville sige, ”**Inna Lillahi wa Inna ilayhi Raji’oon**”, når olielampen døde ud, så man spurgte ham om det; han svarede, ”**Hvad der skader en troende, er en lidelse, og til ham vil der være en belønning.**” [Ad-Dar Al-Manthoor Bind 2, side 380, Tafseer Al-Baydhawi, Bind 1, side 125]

Og i denne *Hadith*, hvorom der er enighed:

«مَا مِنْ مُسْلِمٍ يُشَاكُ شَوْكَةً فَمَا فَوْقَهَا إِلَّا كُتِبَتْ لَهُ بِهَا دَرَجَةٌ وَمُحِيتَ عَنْهُ بِهَا خَطِيئَةٌ»

”Der er ingen muslim, som stikkes af en torn eller hvad der er værre, uden at Allah vil hæve hans rang en grad og dermed fjerne en synd.”

c) Allah den Ophøjede forklarede, at når den Troende udviser *Sabr* under en prøvelse, og siger, '*Inna Lillahi wa Inna ilayhi Raji’oon*', så vil der være en stor belønning til ham, ”*Salawaat* (velsignelser) og *Rahmah*

(Barmhjertighed) fra deres Herre, og disse er de vejledte.” Sikke en mægtig og stor belønning! Allahs Velbehag, Hans Barmhjertighed og Vejledning. Ikke kun det, men de vil også modtage meget godt i dette liv.

Imam Muslim berettede, at Umm Salamah sagde, ”Jeg hørte Allahs Sendebud sige:

«مَا مِنْ عَبْدٍ تُصِيبُهُ مُصِيبَةٌ فَيَقُولُ إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ اللَّهُمَّ أَجْرُنِي فِي مُصِيبَتِي وَأَخْلِفْ لِي خَيْرًا مِنْهَا إِلَّا أَجْرَهُ اللَّهُ فِي مُصِيبَتِهِ وَأَخْلَفَ لَهُ خَيْرًا مِنْهَا»

”Den tjener, som rammes af en lidelse og siger, Inna Lillahi wa Inna ilayhi Raji’oon Allahumma Ajurni fi Musibati Wakhlif li Khayran minha - (Vi tilhører Allah og vi vil sandelig vende tilbage til Ham, åh Allah beløn mig i min lidelse, og erstat den med noget bedre) - så vil Allah den Ophøjede belønne ham for sin lidelse og erstatte den med noget bedre.”

Hun sagde, ”Da Abu Salamah gik bort, så sagde jeg hvad Allahs Sendebud havde beordret mig til, og så sendte Allah den Ophøjede en bedre erstatning til mig; Allahs Sendebud.” [Al-

Bukhari, At-Tirmidhi, Muslim og Abu Dawud]

3. Allah har beordret os til at søge hjælp i tålmodighed og bøn, når vi bærer Islam, i *Da’wah* og det at stå fast ovenpå Sandheden. Det er blevet autentificeret, at hvis Allahs Sendebud ville have noget, som var vigtigt så plejede han at udføre bønnen (hvori han bedte om det). Det er den Troendes trøst eller glæde, hvorigennem han møder sin Ophøjede Herre, og det fylder hans hjerte med trykthed ved at udføre den.

«حُبَّ إِلَيَّ مِنَ الدُّنْيَا ثَلَاثُ النَّسَاءِ وَالطَّيِّبُ وَجُعِلَتْ قُرَّةُ عَيْنِي فِي الصَّلَاةِ»

”Tre ting i dette liv er blevet gjort elsket af mig: Kvinder, parfume og min glæde er i Bønnen.” [An-Nasa’i og Ahmed]

Så dette giver den Troende en kraftig energi til at modstå undertrykkelsen og dens folk, og en sand beslutsomhed til at forblive rodfæstet ovenpå Sandheden; som en sand Troende, ubøjelig uden at blive svækket i sin beslutsomhed.

Allah nævnte *Sabr* før bønnen, hvilket viser vigtigheden af *Sabr*. Bønnen er et forhold mellem tilbederen og sin Herre. *Sabr* er et forhold mellem tilbederen og sin Herre, med sig selv og med folket. Det er en stabiliserende foranstaltning i tider af anstrengelse, lidelser og besværligheder.

Punkt om *As-Sabr*

Det er nødvendigt for os at bruge noget tid på at reflektere over *As-Sabr*, for at fjerne forvirringer, som eksisterer hos nogle muslimer med hensyn til dens betydning og realitet.

Nogle folk mener, at hvis en mand trækker sig tilbage, bliver indadvendt og adskilt fra folket, forlader *Munkar* (ondskab) og dens folk, ser helligdommene blive overtrådt, Allahs grænser er lagt til side, *Jihad* er aflyst, og han ikke tager et standpunkt til det, men derimod er fjern fra det og forlader det at forbyde denne *Munkar*; nogle folk mener, at sådan en mand er en tålmodig mand (*Saabir*).

Og han forstår *Sabr* til at være, at han afværger skade fra sig selv og undgår at blive udsat for forfølgelse fra Allahs fjender, og ikke vover at sige et sandt ord eller arbejde med det, som behager Allah, men han forbliver tavs, siddende i et hjørne, alt imens han siger om sig selv, at han er tålmodig. Dette er ikke den *Sabr*, som Allah har forberedt Luksuriøse Haver til dens folk,

﴿إِنَّمَا يُوفَى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾

”Det er udelukkende de tålmodige, som vil modtage deres belønning uden regnskab.” [Az-Zumar 39:10]

Dette er derimod inhabilitet, som Allahs Sendebud plejede at søge tilflugt fra.

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ وَالْجُبْنِ وَالْبُخْلِ وَضَلَعِ الدِّينِ وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ»

”Åh Allah, jeg søger visse tilflugt hos Dig fra bekymring, bedrøvelse, inhabilitet, dovenskab, kujoneri, nærighed, at blive overvældet af gæld og domineret af mænd.”

[Al-Bukhari og Muslim]

Den rigtige *Sabr* er at sige Sandheden og gøre hvad der er rigtigt, og at bære den skade, der vil møde en på Allahs vej, uden at afvige, blive svækket eller vige fra. *As-Sabr* er hvad Allah gjorde til konsekvensen af *Taqwa* med Sine ord,

﴿إِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾

”Den der har *Taqwa*, og er tålmodig, (skal vide, at) Allah sandelig aldrig lader de godgørendes handlinger gå tabt.” [Yusuf 12:90]

As-Sabr er det, som Allah forbandt med *Mujabideen* (dem der udfører *Jihad*).

﴿وَكَايْنٍ مِنْ نَبِيِّ قَاتَلَ مَعَهُ رَبِّيُونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا
وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ﴾

”Og mange profeter kæmpede sammen med store horder af lærde mænd. De mistede aldrig håbet overfor det, som ramte dem på Allahs vej, og blev slet ikke svækkede eller fornærede sig selv. Og Allah elsker As-Sabireen.” [Aal ‘Imran 3:146]

As-Sabr er standhaftighed overfor prøvelsen og tålmodighed med *Qada’*; det fører til bestemtthed og ikke til rystelse; det fører til at man holder fast i Bogen, og ikke forlader den med en undskyldning om den skadelidtes undertrykkelse. Det er den standhaftighed, som forøger ens nærhed til sin Herre og ikke distancen fra ham:

﴿فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾

”Så kaldte han i det dybe mørke, ‘La ilaha ill Anta (Ingen andre end Dig har retten til at blive tilbedt); Du er Mægtig og Ophøjet, Jeg har sandelig været en af dem der forser sig.’” [Al-Anbiya’ 21:87]

Det er den standhaftighed, som skærper ens nidkærhed, og bringer vejen til Paradiset nærmere, og den *Sabr*, som blev udvist af Bilal, Khabbab og Yasir-familien.

﴿صَبْرًا آلَ يَاسِرٍ مَوْعِدُكُمْ الْجَنَّةَ﴾

”(Hav) tålmodighed, Yasir-familie, for Paradiset er jeres mødested.” [Seerah Ibn Hisham]

Det er den *Sabr*, som blev udvist af Khubayb og Zayd:

﴿وَاللَّهُ مَا أَحَبُّ أَنْ مُحَمَّدًا الْآنَ فِي مَكَانِهِ الَّذِي هُوَ فِيهِ تُصِيبُهُ شَوْكَةٌ تُؤْذِيهِ وَأَنَا جَالِسٌ فِي أَهْلِي﴾

”Ved Allah, jeg foretrækker ikke, at Muhammad er hvor han er nu, og skades af en torn, mens jeg sidder hos min familie.” [Seerah Ibn Hisham]

[Dette var hans modige svar til sine fjender, da de spurgte ham, ”Ville du ikke foretrække, at Muhammad var i dit sted nu?”]

Det er den *Sabr*, som besiddes af dem, der tager fat om tyrannens hånd, uden at frygte bebrejdelse fra den, som vil bebrejde dem.

«كَلَّا وَاللَّهِ لَتَأْمُرُنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَلَتَأْخُذْنَ عَلَىٰ يَدَيْ الظَّالِمِ وَلَتَأْطُرُنَّهُ عَلَىٰ الْحَقِّ أَطْرًا وَلَتَقْصُرُنَّهُ عَلَىٰ الْحَقِّ قَصْرًا أَوْ لَيَضْرِبَنَّ اللَّهُ بِقُلُوبِ بَعْضِكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ثُمَّ لَيَلْعَنَنَّكُمْ كَمَا لَعَنَهُمْ»

”Men nej, ved Allah, I skal blive ved med at påbyde det rette og forbyde det slette, og tage fat om tyrannens hånd, og styre ham mod Sandheden og fastholde ham til den; ellers vil Allah ramme nogle af jeres hjerter med andres hjerter, og forbande jer ligesom Han forbandede dem (Banu Israel).” [At-Tirmidhi, Abu Dawud og Ibn Majah]

Det er den *Sabr*, som besiddes af den velsignede gruppe med mærker (fra deres afvaskninger og Bøn på den Sidste Dag), Sahabah til Allahs Sendebud ﷺ, den sandfærdige og trofaste.

Det er den *Sabr*, som besiddes af dem, der blev underlagt den boykot (*As-Sahifah*), som blev nedskrevet af deres folk (Banu Hashim), dem der emigrerede til Abessinien (*Al-Habashah*), og dem der blev udsat for forfølgelse, fordi de sagde, ”Allah er vores Herre”.

Det er denne *Sabr*, som Muhajireen og Al-Ansar havde i deres *Jihad* mod idoltilbederne blandt perserne og romerne.

Det er denne *Sabr*, som blev udvist af fangerne, ’Abdullah bin Abi Hudhafahs trop.

Det er de Sande Troende Mujahideens *Sabr*.

Det er denne *Sabr* man skal have, for at påbyde det rette og forbyde det slette, uden at svækkes overfor den skade (man kan møde) på Allahs ﷻ vej.

Det er den *Sabr* man skal have, for at være en soldat i muslimernes hær, som avancerer for at bekæmpe Allahs ﷻ fjender.

Det er den *Sabr* man skal have, for at være legemliggørelsen af den Ophøjedes ﷻ udtalelse:

﴿لَتُبْلَوْنَ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعَنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى كَثِيرًا ۗ وَإِنْ تَصَبَرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾

”I vil sandelig blive prøvet og testet i jeres ejendom og i jer selv, og I vil sandelig høre meget, som vil bedrøve jer fra dem, der modtog Skriften før jer, og fra dem der er idoltilbedere; men hvis I holder ud og bliver Al-Muttaqun, så vil dette sandelig være en afgørende faktor i alle affærer.” [Aal ’Imran 3:186]

Og Hans ﷺ udtalelse:

﴿وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَنَبْلُوَ أَخْبَارَكُمْ﴾

”Og *Vi* vil sandelig prøve jer indtil *Vi* ved, hvem af jer, der er *Mujahideen* og *As-Sabireen*, og *Vi* vil teste jeres nyheder (udtalelser).” [Muhammad 47:31]

Og Hans ﷺ udtalelse:

﴿وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ﴾

”Og *Vi* vil absolut teste jer med en vis andel af frygt, sult, tab af ejendom, liv og afgrøder. Men giv en glædelig nyhed til *As-Sabireen*; som siger, når de rammes af lidelser; ”Sandelig, vi tilhører Allah, og vi vil sandelig vende tilbage til Ham.” Disse er dem, hvorover deres Herres *Salawaat* (Velsignelser) og *Rahmah* (Barmhjertighed) bliver skænket, og det er disse, som er de vejledte.” [Al-Baqarah 2:155-157]

Fra bogen, ”*At-Tayseer fi Usool it-Tafseer*”, af Hizb-ut-Tahrirs Amir, 'Ata' bin Khaleel Abu Rashta.